

פוליסט"ר (מין פלאסטיק) והוא החלק המסנן את המים, וחלק העליון הוא צינור פלאסטיק רגיל, וכמו הצינורות להביא גשמים מן הגג, והקוטר שלהם יותר מכשפה"ג. ותחילת חלק העליון הוא בשביל לתקן האויר, דע"י שכל הצינור מלא מים עם בועות אויר נעשה לתקן להמים לנאת מלמעלה, וממילא גורם להמשיך המים מן המקוה לעבור דרך הצד בחלק התחתון. ואין שם שום מקום לפסול, כי אין כאן צימ קבול הוואיל והוא צינור מפולש עומד על הרצפה. וכיון דפחות מלמעלה עד למטה כשפה"ג נעשה חלק מן המקוה ואין כאן ענין של זחילה, הוואיל ומקומו נידון כחלק מן המקוה. אולם יש לדון על הצד הוואיל והוא ע"י דינו כספוג או סגוס. ואינו כמו הצד של אידך המכשיר הג"ל, כי שם הצד דק מאוד כאשר כתבתי מזה למעלה. ונראה לענ"ד דכל השאלה בסגוס הוא כשסוחט מוחך למקוה לחובה, דאע"פ דעדיין מחובר למקוה מלמטה ואין המים שם נעשין שאובין, אבל כיון דנשחט ע"י אדם פוסל מטעם כח אדם, וכחבתי מזה לעיל. וכל זה חוץ למקוה, אבל לא שייך סמיטה בסגוס בחוץ המקוה, וכחבתי מזה בספרי חלק ראשון (ס"ק תרפ"ו). ואפילו אם המים שצמכו נידונים כשאובין, מ"מ כיון דלא נחלשו מן המקוה לא שייך בזה פסול שאובין בחוץ המקוה, וכמו ברמב"ן בשם הרשב"ם שהבאתי לעיל ס"ק ו':

צינור של מכשיר המסנן

שייך זה כלל והמים נחשבים כמנוחים במקוה. ויש להוסיף על זה דהכובע הנ"ל צמים אין חולק מקום לעצמו הוואיל ואינו קבוע ויש חיבור של טופח להטפח צינו לצין הצינור של המכשיר, וכמו צמחני" סוף פ"ו ברגליו של מיטה וצמחני" סוף פ"ח בזהדים ידיו צמים, דכיון דקדמו מים ויש עכשיו טופח להטפח נשאר על המים שם חלק מן המקוה. וכמו כן כאן כל המים צפים של הכובע הם חלק מן המקוה, וממילא מי המקוה הזוחלין לשם נקרא זחילה החוזרת למקוה. זה מלבד הטעם של חיבור ע"י נקב כשפה"ג בצד הצינור, והטעם דיש על הצינור דין חורי המקוה כמו צין חצילות ע"י וקנים דמחני" סוף פ"ו. וכמו בחצילין כן נמי כאן, אפילו אם יכולים להגיע להם מלמעלה נמי מימין מתטרפין למקוה הוואיל ומונח לגמרי במקוה:

והמים שצמחן התחתון מחוברים למקוה ע"י חיבור נקבים הרבה כפי דעת השו"ע והרמ"א שנחשב לכשפה"ג. אבל למעשה חיבור כ"ש סגי כמו שהוא כאן ואפילו לפי החכ"ג, הוואיל והמים אינם מונחים בכלי נידונים כחורי המערה. ממילא לפי"ז כל מים שצמחני"ר הם חלק מן המקוה ואין כאן חילוק מקום צינס למים שצמקוה:

ובר זה אפילו בשעה שהמכשיר עובד, דכיון דאין כאן דין זחילין המקוה כשר לטבילה. ואפילו אם יש מי שחושש לחששות שאין להן יסוד, דשמא לפי החכ"ג אין מועיל חיבור הנ"ל של חלק התחתון למקוה לטבילה דאורייתא, יכול לטבול שם בשעה שאינו עובד. ואפילו אם חושש שפעם מחמת שכתה יטבולו שם בשעה שפועל, דבאמת גם אז הוא טבילה כשרה, יש עצה לזה כמו שיצא מזה לקמן בסוף הדברים. ולמעשה כתבתי שם דאין כדאי במקוה נשים לטבול בשעה שהמכשיר עובד, דאין צריך לחדש דבר אם אין צריך לזה, ובמקוה נשים די אם המכשיר עובד ציוס מחר צעת שהבנן עושה מלאכתו במקוה הוואיל והמים נשארים נקיים הוואיל ואין נכנסים שם אלא אחר הרחיצה בשביל דיני החפיפה:

ויש מכשירים אחרים שאינם משתמשים צמחוור כדי לעשות לתקן צמים להביאם דרך הצד, אלא הם משתמשים בלחץ אויר ע"י קומפרסור"ר כעין הדרך שמציאים למעלה מים מהמחוס, שהבאתי מזה בספרי צמחניה סוף חלק א'. ומה שיש אצבעות אויר בחד עם מים צינור העליון שרוחבו הוא כשפה"ג, ויש הו"א דהאיר ממועט מן שיעור החיבור, אמר לי מרן הגר"א אלישיב שליט"א בשנת תשנ"א דזה אינו מעכב וכשר הוואיל ואינם ממועטים את הכשפה"ג שצפי הצינור מלמעלה. ולכאורה זה תלוי על גירסת הר"ש צמחניה סוף פ"ג על המוספתא לענין ציפורין או צירופין, ואין נפק"מ לנידוד"ד דכלא"ה לא צעין חיבור כשפה"ג הוואיל והוא ממש כתבילה ע"י וקנים:

ואביא כאן תמונה בשביל זה מאחד מאלו המכשירים שקבלתי ממונטריאל, ויש להם הסכמה על זה מרבנים חשובים הי"ו. כל המכשיר נעשה מצינור ארוך מפולש צין מלמטה וצין מלמעלה, ומחובר אליו מן הצד צינור דק להביא לתקן האויר מן הקומפרסור"ר, ובחלק העליון יש טבעת עצה של ברזל נירוסטה להכביד על הצינור שלא יזוז ממקומו. והצינור יש לו שני חלקים, חלק התחתון נעשה מצד